

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цена:

400 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса. — Отъ Одесса за
въ всички-те мѣста въ Россія плащася
въ година-та за пресылка-та на русска-
та поща 2 карбовны.

№ 134.

ИЗДАВАСИ ВСЯКА СУББОТА.

Подписка ся приема въ Типографія-та ни
у Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитинна. Въ Букурещъ у
Г-на Проконія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Михаила Поповича.

ВЪТРЕШНИ НОВИНЫ.

По царска заповѣдь отъ 16 Августа (и):

Рустемъ паша, главный управитель въ
Ливна, наименованъ главный управитель въ
Солунъ;

А Салихъ паша, главный управитель въ
Солунъ, наименованъ главный управитель въ
Ливна;

Галипъ паша, Каймакамъ въ Търново,
възвысился въ степень Миримирамскій;

Салихъ бей ефенди, членъ при амеджій-
ско-то правленіе, возвысился въ достоинство
суна първий чинъ отъ втора степени;

Пертю ефенди, бывший Каймакамъ въ
Олбейскъ, наименованъ получитель на Вамата
въ Оттомански-те Архипелагски острова;

Абдулхалимъ ефенди возвысился въ до-
стоинство на третя степень.

ЦАРЕГРАДЪ.

Оный понедѣльникъ, Г. Брюкъ, австрійскій
посланникъ, отиде въ Императорскій дворецъ
Чераганъ, и вручи на Н. В. Султана собствен-
норучно писмо отъ Императора Франца-Иоси-
фа, въ кое-то го моли да вземе въ зрѣло вни-
маніе предложеніе-то за согласіе на четыр-
хъ державы. Н. И. В. Султана изяви бла-
годарность за высоки-те изразенія и сочув-
ствіе, кои-то ся содержатъ въ това писмо
и увѣри Г. Посланника, че негово-то Импе-
раторско правителство ще обрѣти най стро-
го вниманіе на това предложеніе. Г. Брюкъ
бѣ содруженъ отъ Г. полковника Руффа, кой-
то донесе собственноручно-то писмо и дойде
въ сущій-атъ день съ Галацкій параходъ. Ре-
шидъ паша, министръ иностранныхъ дѣлъ,
присутствова при това свиданіе. Ж. де К.

До 8 Августа Императорско-то прави-
телство не бѣ още рѣшило предложеніе-то

за согласіе на четырхъ велики державы.

Совѣта отъ всички-те министры собира-
ся оная недѣля ежедневно да разсуждава за тоя
важный предметъ.

Великій-атъ совѣтъ, кой-то щеше да ся
собере оный вторникъ или среда, соборася о-
ный четвертокъ вечеръ, и по много-то члено-
ве рѣшиха, какво предложеніе-то за согласіе
представено отъ четырхъ державы, не мо-
же да ся приеме отъ правителство-то безъ
измѣненіе. Това рѣшеніе представися предъ
Н. В. Султана.

Никогі предметъ по важень не е былъ
разсуждаванъ отъ В. Порты въ обстоятелства
най торжественны и мѣжны, и никогі Импе-
раторско-то правителство не запечата свои-
те рѣшенія съ по голѣма важность, вниманіе
и отечестволюбіе. Ж. де К.

В. Порты желяе да даде на православна-
та Церковь преимущества, дадени отъ Н. И.
В. Султана и на други вѣроисповѣданія; но
не може да й дозволи да ся ползува имен-
но съ такива уступки, кои-то ся дадени (или
ще ся дадатъ) отъ трактатъ на други общи-
ны: има трактаты за иностранны вѣроисповѣ-
данія, но това не може да быде за народы-те
въ Турско. На това основаніе В. Порты бѣ
испратила едно предложеніе за согласіе въ
Віенна, кое-то стигна тамъ на 24 юлія (и), и-
менно въ сущій-атъ день, кога-то велики-те
державы, безъ да извѣстятъ министры-те въ
Цареградъ, согласилися бѣха на Віенско-то
предложеніе за согласіе одобрено както увѣ-
ривать и отъ Русско-то правителство. Но В.
Порты, както рекохме по горе, не може да
приеме Віенско-то предложеніе за согласіе
безъ измѣненіе, но проводи друга една Нота,
коя-то въ нищо не закаха преимущества-та
на православны-те що нице Россія, и коя-то
единодушно ся одобри отъ В. Совѣтъ призъ
нощъ-та на оный четвертокъ. На вторій-атъ
день, въ петакъ, тая нота бѣ още единъ
пѣтъ пригледана и одобрена отъ всички-те

сановници собрани у военный-атъ министръ,
тѣй, гдѣто въ суббота В. Порты представи-
тая нота предъ посланники-те на Англія,
Франція, Австрія и Пруссія, кои-то и испра-
тиха на правителства-та си.

И тѣй Нота-та на В. Порты испратиса
изъ Цареградъ за въ Віенна на 20 Августъ
(и); чрезвычайный-атъ скороходецъ ще сти-
гне съ тая Нота слѣдъ 7 дена въ Віенна, а отъ
тамъ до Ст-Петербургъ потребно е още 4 —
5 дена, всичко-то 12 дена и още 12 назадъ,
ще ся узнае въ Цареградъ отвѣта на Рус-
ско-то правителство около 12 или 15 Сеп-
тември (и). Ж. де К.

Тойзи понедѣльникъ, Г. Брюкъ, австрійскій
посланникъ, и Г. полковникъ Руффъ приѣхася
отъ Н. И. В. Султана въ Императорскій дво-
рецъ Чераганъ. Полковникъ Руффъ простиса
съ Н. И. В. и получи писмо дружелюбно отъ
Султана въ отвѣтъ на собственноручно-то пи-
смо отъ Австрійскій Императоръ, относител-
но за предложеніе-то на согласіе отъ четыр-
хъ велики державы. Полковникъ Руффъ
трѣгна въ сущій-атъ день въ Триестъ за Вѣна.

Споредъ послѣдны-те извѣстія, по-
лучены изъ Влашко съ Галацкій-атъ па-
раходъ, научавамеся, че Русска-та войска,
коя-то стоеше до Прута (Ц. В. № 133), влѣ-
зла вече въ Молдова. Тая войска е по много
конница и артилерія (топове). Влашкій-атъ
Господаръ, Щирбей, готвешеся да остави Бу-
курещъ за да отиде на воды-те, въ Тран-
сильванія.

Писнатъ изъ Галацъ, какво консулы-те
англійски и французски въ Букурещъ и Ясъ
получили повелѣніе отъ правителство-то си
да излѣзатъ изъ Княжества-та и да прекратятъ
всяко сношеніе съ Господары-те.

Писнатъ изъ Едрене отъ 4 Августа:

“ Мехметъ Кабржали паша, нашъ новый

ПОДАИСТНИНЪ.

РАЗГОВОРИ ВЪРОИСНОВѢДНИ.

И Р А В Н И

и

И С Т О Р И Ч Е С К И

(Продолженіе.)

Подъ образъ на това тройно испыта-
ніе, Господъ искаше да покаже на челоуѣцы-
те, врази-те, кои-то иматъ да побѣждаватъ
въ това свѣтовно испытаніе. Воистина вси-
ки нѣ изъ перво претърпѣваме испытаніе-то
на тѣлесна-та немощъ, послѣ кога-то го по-
бѣдиме съ Божія-та помощъ, предготавлява-
меса за вторый подвигъ, противъ тщеславіе-
то, противъ неодолимо-то желаніе, за свѣ-
товны чести, и за богатство, и противъ сует-
та-та за челоуѣческа-та мудрость, и като ся

явиме побѣдителни и на тая борба, остава о-
ще да ся бориме послѣдния-та борба, отъ вси-
чки-те най мѣжна, борба, въ коя-то ся побѣ-
диха только души великочувственны и превос-
ходны, тогава духовна-та гордость устремля-
вася верху насъ, и употребява всички-те
вышпереченны побѣды, за да ны завали въ из-
губленіе-то. Челоуѣка говори въ себе си, по-
бѣдихъ земны-те страсти, потжихахъ свѣтов-
ны-те чести, нищо щото прелѣства много-то
челоуѣцы, не може да мя покори. Сидень
съмъ воистина, совершенъ свободенъ, немамъ
никаква потреба отъ вышна-та помощъ, то-
гава воистина, нахождася челоуѣкъ въ конеч-
но изгубленіе. Понеже нищо не научи въ
всичкій-атъ ся животъ, ако не е придобылъ
покореніе-то, кое-то е само непобѣдимо, за-
що-то ся подтверждава отъ самый Богъ.

Като извърши тоя тайный подвигъ, бо-
гочелоуѣка прія крещеніе-то отъ рѣцъ-те И-
ванови, и послѣ начна изведнашъ да пропо-
вѣда спасеніе-то, щото бива съ покаяніе-то,
говорящъ: покаятеся, приближи царство не-

бесно. И като избра дванадесеть ученицы, хо-
деше по градища-та и села-та Галилейскіи и
Гудейскіи, и извѣстуваше исполненіе-то на
пророчества-та, и грѣшно-то прощеніе на
всички-те, щото вѣрватъ него.

На това непоколебимо основаніе на вѣ-
ра-та, коя-то е только по висока отъ чувстви-
телно-то свидѣтелство, и отъ словесно-то из-
слѣдованіе, кое-то оставено на свое-то си
разсужденіе, колко-то е повѣрно слово-то Бо-
жіе, отъ челоуѣка, кой-то ся лесно прелѣства,
Исусъ основа всичко-то си поученіе, като го
собра съ двѣ заповѣды, въ кои-то ся вмѣща-
вагъ всички-те други: “Возлюби Господа Бо-
га твоего, отъ всяка-та си душа, и ближня-
го твоего, като себе си.” Отъ тая двойка за-
повѣдь, що ся вижда только проста, истичать
и происхождатъ всички-те други свидѣтел-
ства. По всяко мѣсто даване утѣшеніе за
скорбы-те на оныя що дохождаха при него.
Покори гордость-та и лицемѣріе-то, принаме
съ любовь покорны-те души, и що ся покая-
ваха, и понеже искаше да покаже поаяно пер-

И С Т И Н А ,

изрѣчена въ Французскій
Ц. Дневникъ отъ 19 Августа (и):

Извѣстно е веке на наши-те читатели, че единственный нашъ Български Вѣстникъ не единъ пѣтъ има случаи да покаже на-явно нѣкои адски средства и безбожны постыжки не само на Еллины-те въ Еллада, но и на тукашны-те въ Турско Гръцы (Ромен), относительно камъ Славяны-те вообще и Българы-те особенно. Не единъ пѣтъ бѣха описваны, за ужасъ на всички-те образованы челоѣцы, у насъ и въ людски земли, хитры-те и нехристиянски приѣми, въ кои-то ипѣща Ромен-те да спятъ не само наша-та православна и тѣхна вѣра, но и наше-то народно, Българско образование. Извѣстно е веке (на наши-те почтенны читатели, какво злочестіе, какъвъ мраченъ облакъ покрываше Българска-та православна земля, каквы мжки е притѣрпѣло наше-то набожно духовенство, оставено отъ тяхъ, Гръцы-те, въ най необразовано состояніе, противно на наша-та толкова свободна православна вѣра, единственно съ адско намѣреніе да истребятъ наша-та народна, единственна святиня, да держатъ Славянизма въ ограниченъ кругъ и на мѣсто-то му да възсіе тѣхний-атъ противенъ и несвойственъ намъ Гръцкій языкъ, тѣхны-те развратены нравы, противны толкова явно на български-те просты, но чисты, вѣрны и добродѣтельны сѣрдца. Но всички-те тыя отровны сѣчица, распрѣснати и по тѣхны-те даже "Ефемириды," не можеха да достигнатъ намѣреніе-то си, споредъ проста-та причина, че не възможно е да ся преобрази единъ 5-милліонный народъ, отъ пусто и прифѣрцулено 1-миліонно племѣ, разсѣянно тамъ и сямъ по Европейска-та Турція. Освѣнь това сегашно-то толкова мило-стиво и благотѣльно за подданицы-те си правителство, узна веке български-те покорны и преданны сѣрдца, оклеветаны не единъ пѣтъ отъ Ромен-те, притѣснены отъ сяжи такива подданы, както и ный. Малко това : и тукашны-те образованы Французы и издате-ли на правителственны-те Газеты, сознаха и тѣ насетне отъ кадѣ дохожда ударѣ-атъ ! . . .

Читатели-те ны вѣроятнo ся догаждатъ, коя е причина-та гдѣто дадохме свобода на наше-то перо. О ! Ный най много сочувство-ваме изъ всички-те народы, благородны-те и истинны мысли, изрѣчены въ Французскій-атъ Цареградски Журналъ отъ 19 Августа (и). Ако пламенно-то желаніе на ученый-атъ тоя сочинитель е да развие и покаже вѣрно сега-шно-то бореніе на народы-те въ Турско, то отъ наша страна ный не можемъ друго да сторимъ, освѣнь да распространимъ неговы-те далновидны мысли, да вознесемъ камъ Все-вышный горящи и чистосердечны молитвы за

ще да намѣрите, просете, и ще ви ся даде, чукайте и ще вы ся отвори.

Съ таковъ образъ, посѣя спасителя въ души-те божіе-то сѣмя на вѣра-та, на любовь-та, и на надежда-та, на тры-те тыя добродѣтели, кои-то составляють соверше-ство, и даватъ на челоѣчка още въ тоя при-временный животъ печата на вѣчный-атъ жи-вотъ и блаженство. Но всички-те тыя не бѣха друго, само обявление, какво ще да ся со-верши дѣло-то на спасеніе-то. Исусъ щеше да запечати съ своя-та си крѣвь истина-та на поученіе-то си, и да примири всичкій-атъ че-ловѣчески родъ съ создателя неговъ, като принесе себе си волю, като всеоженіе, то-гава ся острише верху него и вражда-та на лицемѣрны-те челоѣцы, и на оныя що жи-вѣяха само тѣлесно.

Но и тыя сяжи-те каменносердечны ме-жду азычницы-те, кои-то ся кланяха на чело-вѣкообразны-те чудовища Капитолски, предо-готовлявахася да отхвърлятъ, и да изгонятъ поученіе, кое-то не могоха да разумѣтъ ни-

управитель, стигна оный вторникъ. Той бѣ содруженъ отъ многочисленны кавазы, запѣти, молли, членове-те на совѣта отъ духовенство-то Гръцко, Арменско и Еврейско. Всички-те жители радостно излѣзоха да посрѣщнатъ Н. С. Ферманъ-атъ прочетеси вчера въ двореца въ присутствіе на многочисленно собраніе. „

„ Днесъ ходиха да поздравятъ Н. С. вси-чки-те консулы въ тоя градъ, кои-то ся при-яха вѣжливо отъ управителя, разговаряхася на французски языкъ, кой-то Мехметъ паша говори твърде добръ. „

„ Въ фирмана на нѣвий-атъ управитель, слѣдующе-то мѣсто най много направи впе-чатѣніе верху всички-те слушатели :

„ Инаистина, какво ще ся рѣче Та н з и -м а т ъ , — говори Султана, — ако всички-те подданы въ моя-та Имперія не ся равны „ по между си, отъ коя-то вѣра да ся; слѣдо-вательно, еднакво покровителство на рая-та, „ както и на мусулманы-те, и това безъ ни-каково различіе и пр. „

„ Тыя благородны и отечески думи на Н. И. В. произведоха глубоко впечатлѣніе ме-жду всинца ны. „

„ Мехметъ паша, бывшій тукашный у-правитель, трѣгна вчера за въ Цареградъ. „

„ Видися, че русска-та сухопутна поща спресе временно; скороходцы-те, кои-то ся на-мѣрваха тука, отидоха си въ Цареградъ. „

Пишатъ изъ Варна отъ 12 Августа (и):

Отъ время до время тука дохождатъ вой-ны, кои-то завчасъ отхождатъ за на-вѣтре. Считатъ да ся минали до сега призъ Варна до 60,000 души, изъ кои-то 6,000 останаха въ Варна, а други-те распредѣлихася по крѣпо-сти-те, до 20,000 войны въ Шуменъ, до 15,000 души, подъ начальство-то на Халимъ паша, по край Дунава, отъ Мачинъ до Тул-ча. Други-те войски, кои-то ся воскачатъ до 90,000 челоѣцы, безъ Египетски-те, распе-дѣлихася по край Дунава, отъ Видинъ до Си-листра, подъ начальство-то на Генералы-те Исмаилъ паша, Мустаа паша, Мусса паша, Сулейманъ паша и пр. Укрѣпленія-та возди-гаться съ дѣятельность; наши-те табии под-новихася и новы-те сега воздигнаты около крѣпость-та варвятъ напредъ. Въ Доброджа, около Шуменъ, по пѣтъ-атъ Проводскій, Ени-Пазаръ и вообще по Балкана, воздигаться новы табии, кои-то казватъ, ще быдять око-ло 200; сто ся веке готовы. „

„ Г. Ниль, англійскій консулъ, кой-то ся бѣ проводилъ по Болгарія, дойде на 6 ч. въ Варна. Единъ англійскій генералъ и други нѣкои офицеры отидоха призъ дене-те въ Шуменъ. „

„ До сега най совершенно спокойствіе господствува въ нашій градъ и въ окол-нины-те му. „

во-то средство на нравно-то согрѣшеніе, и на естествено-то поврежденіе, исцѣляваніе болѣсти-те на оныя, на кои-то прощаваше грѣхове-те, безъ да иска друго нѣщо, освѣнь вѣра, и исповѣданіе за свое-то имъ прегрѣ-шеніе, нито при него не проповѣда тыя бо-жественны рѣчи на земля-та: „ блажени, кои-то плачатъ, зацо-то тѣи ще да ся утѣша-вать, блажени на кои-то сѣрдца-та ся чисти, зацо-то тѣи ще да видятъ бога, блажени, кои-то ся изгонять заради правда-та, понеже за-плата-та имъ ще да е много на небеса. „ Бо-гочелоѣчка поучи перво челоѣцы-те на зем-ля-та да ся тѣрпятъ единъ други. Той научи да прощаваме оныя що ны унеправдять, да обычае вразы-те си, и да жертвоваме всяко нѣщо, що ны е пріятно и честно, за внутре-нно душевно примиреніе, и за да придобье-ме царство-то небесно, и да подтверди по со-вершенно тыя поученія, приложи заповѣдъ-та, за богомолство-то, кое-то е обыкновенно-то душевно воскачаніе камто Бога, и да ны рас-налява на това приложи тыя рѣчи: ищите и

долгоденствіе на нашъ Пресвѣтлѣйшій Пе-раторъ !

Въ една довольно пространна статія, с-чинитель-атъ ѣ, слѣдъ едно обзрѣніе на с-га-шны-те политически событія, опроверже-ложны-те (вѣроятнo Гръцки) слухове за Б-гары-те, показва съ достоинство тѣхна-преданность камъ правителство-то, повѣ-рѣ-тѣхны-те извѣстны добродѣтели и готовность на всичко-то, кое-то ся относѣ до благо-стояніе-то на Царщина-та, и насетне при-жда въ прикосновеніе и съ Гръцы-те. Особе-но слѣдующе-то мѣсто поразява читателя съ своя-та вѣрность и знаніе на извѣстна-та м-раза и антипатія, коя-то питають народы-камъ Гръцко-то племѣ :

„ Возможно-ли бѣ, напримѣръ, да ся в-станови Византійска-та Имперія въ полза-мѣннико-то Еллинско Царствіе, както ся-ищеше това на Г-на Маврокордато ? Има единъ миліонъ Еллины и едвѣмъ около единъ мил-онъ Гръцы (Ромен) въ Турско; по Царщина-та счита въ Европа (освѣнь Турцы) 5 мил-и на Славяне, 3 милліона Власы, . . . около 1 милліона подданы, кои-то не могатъ да тѣ-пѣтъ Гръцы-те . . . Справедливо-ли ще да-да останатъ подъ тойзи безпокойный духъ мѣннико-то Еллинско Царствіе, кое-то от-както существова не е направило друго нѣ-що освѣнь глупости, и ще прави догдѣ живѣе ? . . .

Никой не е испытвалъ, повтаряме, то-ко пусто Гръцко вліаніе и притѣсненія, какъ Българы-те, и най пате оныя, кои-то даже до днесъ (впрочемъ сямъ и тамъ), показва-ся че ся ужъ Ромен.

Довольно. Истина-та, изречена отъ единъ ученъ и благоразуменъ журналъ, както Французскій-атъ Цареградски, може да убѣ-не само погрѣченны-те злочестивы Българ-но и всякаго благомысленнаго челоѣчка.

РАЗНИ НОВИНЫ .

— Оный пондѣльникъ, подирѣ обдѣлъ, Г. Лакуръ, Французскій посланикъ, ходи въ И-ператорскій дворецъ Чераганъ, и бѣ пріетъ въ частенъ разговоръ отъ Н. В. Султана.

— Многочисленны политически разгово-ры за упомянуто-то предложеніе ставать еже-дневно между представители-те на четыри-велики державы, Решидъ паша и други мѣ-

— Бѣха ся распуснали ложны слухове Руссы-те показали ся по лѣва-та-страна на Ду-нава и Българы-те щѣли да ся соединять съ тѣхъ. Изъ всички-те народы, употребены въ работѣ при укрѣпленія-та, Българы-те по-казаха ся най чѣврѣсты, преданны и дѣтельны.

— Оный вторникъ, французскій военный п-роходъ "Катонъ", отиде въ Франція съ пи-

то да го вмѣщавать въ тѣрды-те си сѣрд-

Ще да видите по долу какъ ся испол-наше-то спасеніе, какъ ся соверши прево-ходна-та очищителна жертва, какъ Евангел-то, като възсіе отъ дървеный-атъ крѣсть, раз-простреси мало по мало, по всячка вселен-и побѣди най страшны-те гонителства, какъ на послѣдокъ Христова-та вѣра привлече во-ски-те и воспитанны народы, и облада святъ безъ да употреби други орудія освѣнь крѣ-тость-та, терпѣніе-то, сила-та на свидѣ-ство-то и преговореніе-то.

Р а з г о в о р ъ II.

Въ единадесатый-атъ разговоръ рекохъ какъ челоѣческий родъ, близо при Христово-то пришествіе, беше падналъ въ голѣмо ра-вращеніе, и какъ много-то особы злѣдѣ-ства принуждаваха челоѣцы-те да желаютъ нѣкаква развѣна и спасеніе отъ настоящи-Между Азіатски-те народы, много азычни-трѣсяха подтвержденіе и свѣтлость въ Мо-сеова законъ.

ВОЕНАШНИ НОВИНЫ.

АНГЛИЯ. — Въ заседание-то на английската Камера отъ 2 Августа, Лордъ Дудлей Стюартъ поиска объясненія за "Восточный вопросъ", ако е возможно въ сущий-атъ день, или да ся опредѣли положительно, кога правительство-то ще даде отвѣтъ на тия предложенія. Первый министръ, лордъ Дж. Рассель, отвѣте:

"Последний-атъ пѣтъ, кога-то бѣ ся повдигналъ вопросъ за това важно дѣло, Камерата раздѣли правительственно-то мнѣніе на Н. В., че невозможно бѣ да ся разсуждава още въ Парламента, догдѣто ся веджтъ дипломатически разговоры за тойзи предметъ. Вирочемъ азъ съмъ готовъ да представя объясненія на лорда Д. Стюарта и собраніе-то колко-то е въ моята сила да дамъ. (Добре!) Когато Русскій посланникъ на Н. И. В. остави Цареградъ правительство-то на Царица-та припозна за добро да ся совѣтуютъ по между си всички-те велики Европейски державы; и споредъ това да ся опредѣлятъ единъ условіи, кои-то да рѣшатъ миролюбиво трипирание-то между Россіи и В. Порты. Австрійско-то правительство думаше да не става това нѣщо, догдѣто работата-та ся продолжава съ дипломатически сношенія, и да же не желаше дабыде единъ таковъ политически совѣтъ, освѣнъ ако Русско-то правительство не привземе Дунавски-те Княжества и съ това положи предѣлъ на сегашно-то Европейско состояніе."

"Кога-то това событіе стана, Австрійско-то правительство, согласно съ обявление-то си, пожела да стане упомянутый-атъ совѣтъ, и пригласи въ Виенна представителн-те на велики-те державы, кои-то ги обяза да ся сговарятъ по между си за "Восточный вопросъ". Русскій министръ не може да присуствова, но министры-те на Англія, Франція и Пруссія лично ся совѣтуютъ. Тогава пріяхася единъ рѣшеніи, кои-то, споредъ мнѣніе-то на четырьхъ представители, можаша да ся пріематъ честно отъ двѣ-те правительства: Турція и Россія. Французско-то и Англійско-то правительство дадохъ си согласіе-то на тия рѣшенія, и въ Ст-Петербургъ, и въ Цареградъ."

"Въ това состояніе на работы-те, ми ся струва, че Камера-та ще разумѣ сега, както и преди, че не ми е совершенно возможно да опредѣли единъ день, въ кой-то да ся разсуждава подробно за тоя предметъ. Но зашто-то время-то ся приближава, правительство-то на Царица-та готово ще быде скоро да даде объясненія, колко-то ся согласны съ негова-та должность."

— Въ сущий-атъ день, въ Камера-та на лорды-те, Маркизь Кланрикардъ попыта прави-

и надежда-та, кои-то са плодове на наше-то познаніе, покаяніе и покореніе. Отъ това ново поученіе, совсѣмъ небесно, произниковаха въ чловѣчески-те сѣрдца, новы мысли, новы чувства, до него время едвамъ и тия избранны-те души имаха колко годѣ чувствіе-то, какъ вѣра-та е една высока мудрость, и като корень на всички-те точно добродѣліи.

Ами кой отъ мудры-те откры нѣкогашъ, какъ любовь-та камто Бога, и камто ближняго, ключъ е на всичко-то благополучіе, и на вѣчный-атъ животъ? кой щеше да ся смысли нѣкогашъ, какъ надежда-та и покаяніе-то бѣха высоки добродѣтели, и покореніе-то печать на совершенство-то? но кога-то Исусъ излезъ довольно сѣмъ-то на тия вѣчны истинны, тогава Богъ допуца щото гордость-та на Израилски-те начальныи, и тлѣсто-то ослѣпеніе на Романски-те начальства, за да содѣйствуютъ на волно-то закованіе на чиста-та жертва, кои-то щеше да очисти съ своя-та си кровь грѣхове-те на чловѣчскій родъ.

(Слѣдува.)

ма отъ Г. де Лакура. Въ сущий-атъ день французски-те офицеры що бѣха дошли въ Цареградъ отъ Бессика върнаха ся назадъ.

— Оная среда пароходъ "Карадокъ", трѣгна за въ Марсилія съ писма, испратены отъ Лорда стр. Редклиффа, Англійскій посланникъ.

— Египетскій флотъ отъ 10 военны корабля и два парохода, стигна веке въ Цареградъ, като свърши опредѣленно-то время за кантонираниа, ще ся спре до нарѣченно-то за него мѣсто, Бейкосъ.

— Египетскій пароходъ "Рашидъ", дойде оная недѣля отъ Александрія и доведе Генерала Ибраимъ паша, содруженъ отъ нѣколко офицеры.

— Оный пондѣльникъ, съ парохода "Ессери Джедидъ", дойде отъ смирна Шекибъ ефенди, кой-то бѣ проведенъ да изслѣдова работата на М. Коста.

— Оный петакъ, дойдохъ въ Цареградъ, Риза бей, первый секретаръ на оттоманско-то посолство въ Парижъ, и Зія бей, первый секретаръ на оттоманско-то посолство въ Лондонъ.

— Споредъ католическій-атъ празникъ отъ 15 Августа (и), Г. де Лакуръ французскій посланникъ, даде единъ блистателенъ балъ, гдѣ-то присуствоваха Решидъ паша, мни. иностранныхъ дѣлъ, Мехмедъ-Али паша, военный мни., Испанскій Генералъ и много други.

— Оный пондѣльникъ, Испанскій Генералъ Примъ има честь да ся представи предъ Н. И. В. Султана, предъ кого-то произнесе прилична рѣчь и благодарность за согласіе-то, кое-то существова между два-та Дворове.

— Единъ австрійскій пароходъ отъ содружество-то "Лондъ", дойде оная недѣля отъ Триестъ, натоваренъ съ 470 войны, взети отъ Смирна.

— Пароходъ "Тахири-Бахри", излѣзе изъ Цареградъ оный пондѣльникъ за въ Варна, натоваренъ съ 800 войны.

— Оный четвертокъ, единъ Гръкъ скарася за 6 гр. съ единъ търговецъ и въ бѣшенство-то си Гръцко рани съ ножъ противника си. Полиція-та улови виновника подиръ нѣколко часа.

— Казватъ, какво Императорско-то правительство има намѣреніе да собере въ София до 24,000 войны.

— Тойзи пондѣльникъ, Г. Маршалъ, англійскій скороходецъ, стигна въ Цареградъ на французскій пароходъ "Египтъ", съ писма до лорда Стр. Редклиффа.

БЪЛГАРСКИ ВѢСТИ.

СКОПСКО УЧИЛИЩЕ НЕУМРЕНО.

Въ Цареградъ между учены-те и образованны-те чловѣцы было разговоръ за на-

родны-те въ Болгарія, колко има и кои съ тия училища? Отъ кои е най высокопознато Скопское училище народное, отъ вси велики чловѣцы, Турцы, Грецы, Сербы и Болгаре, за кое вси днеска ся ускорбены, слушающе да е Скопски учитель Йорданъ Х. Константиновъ изгнанъ съ Турцы. Но народно Скопско училище не ще да е разорено, ни учитель не е изгнанъ, кого все ученъ светъ го познава да е човѣкъ иайтрудолюбивѣйшій, и истинный-учитель за убогы-те дѣтица; за него мы вси пуноправо находиме по царско допущеніе да е безпристрастіе наукоподаватель, а не како що некои скопски противницы, кои дерзале ведно съ Архіепископа Іоакима тамошняго, да обклеветатъ нашего учителя на тамошняго векилина Мехметъ Алибега, и да затворатъ училище, за кое и Царъ нашъ Султанъ Абдулъ-Меджидъ не соизволява, и Патриархъ на това безчинно поступанъ се сърди. — Но тамошны Мехметъ Алибегъ былъ е благоразуменъ и вѣренъ на правды, — мы сме мыслили че Іоакимъ Митрополитъ да е светецъ, и любородецъ, и паки тако го знаеме, и како не имъ быде срамъ отъ Бога и Султана да разоратъ това знакомито училище? . . . не е то добро! не е сторилъ нищо Г. Іоакимъ на училище, но е сторилъ царю и патриарху, и на все ученъ светъ. Тамошны коджабанія и други петъ разорители, ще разумеятъ како, и зашто изгнали учителя! . . . , скопско училище неумица, не е запустено, учитель йорданъ на ще учи, кого все разуменъ светъ го люби и го благодаритъ. — Тако и вси велики чловѣцы кои ся въ Цареградъ, и во други окрестны градове ще се тужатъ, за това редко и славно училище скопское. Молиме ги съ добромъ тия петмина раснипачи, съ съ честь да се премыслатъ, и да престанатъ отъ това безпутно и гнусно дѣло, да не последното по царски заповѣсти, излезе по лошо, отъ колку що никоганъ не ще быдатъ мирны и честны; нека за сега вы речете безимена. — Сами знаете що иска Царъ, а Патриархъ го иска скопско училище и учителя. — Много има да послужатъ за Архіерейство — а учителя-те се редки, быдете на ова скоро да се вразумите.

Йорданъ Х. Константиновъ

Болгарскій Чинювъ. (*) (и)

13 Августа 1853, въ Цареградъ у Перо.

(уцѣ-ке слѣдува)

(*) Философъ Скопскій

Нашъ Тредьяковскій . . .

(похвалны стихове отъ учены-те въ Цареградъ).

ло чловѣка свободенъ, не го остави, кога-то падна волно чрезъ непослушаніе-то, ами какъ-то влѣзна грѣха и смерть-та въ свѣтъ-атъ, чрезъ паданіе-то на единъ само чловѣкъ, така пакъ поиска, за безсмертний-атъ си любовъ, кой-то му е дѣло собственно, да проишодятъ избавленіе-то, грѣховно-то прощеніе, и вхожденіе-то въ вѣчный-атъ животъ, отъ волны-те постраданія на единъ само богочловѣкъ спаситель. Като ся соединятъ совершенно въ вѣчно-то слово душа-та и чловѣческо-то тѣло, но и двѣ-те тия части отъ перва-та скверность, и отъ всякаво праотеческо согрѣшеніе, таково е основательно-то основаніе на христіанска-та вѣра. Чловѣка съ свое-то прегрѣшеніе почерпи божій образъ, що го има въ себе си. Но като ся исполни время-то, Божіе-то раченіе облече естество-то и чловѣчскій-атъ образъ, за да може пакъ чловѣкъ, съ вѣра-та, и послушаніе-то камто избавитель-атъ си да придобые перво-то подобіе съ Бога.

Его за коя причина поучи Исусъ на зем-мля-та, словомъ и дѣломъ, вѣра-та, любовь-та,

Преди три почти вѣка (280 години преди Христа) превода на ветхій-атъ завѣтъ на Еллински языкъ, що стана въ Александрія, отъ седемьдесятъ Евреи призвани отъ Іерусалимъ въ дны-те Птолемеовы, ползува за да преподаде нѣкои понятія за закона, и пророчы-те между народы-те, кои-то совсѣмъ бѣха подпаднали въ неоснователно и чудовищно суевѣріе на многобожіе-то.

Тиверій, кой-то наслѣди Августа, притѣсняваше подъ сверный-атъ си скиптръ всички-те воспитаны народы, и тия иудеи при-нуждавахася да подложатъ шия-та си на Всемирна-та оная держава, коя-то ся не предготави за друга причина, но само да улесни отъ начало Евангелскій-атъ успѣхъ. И рѣчь-та Евангеліе, явно е, какъ значи, добро повѣствованіе. Понеже това божіе слово щеше да возрадва чловѣцы-те и да ги искжени отъ глупина-та на посковно-то поработеніе. Богъ не е должень нищо на свое-то си созданіе, калъ-та, сироти апостола Павла, не може да рече на граичаря зашто мя направи така? Но Богъ, отецъ и сѣдѣй, като сотвори изъ нача-

телство-то може ли да даде обясненія за воен-
но-то поведѣніе русско въ Княжества-та Ду-
навски. Графъ Кларендонъ, министръ ино-
странныхъ дѣлъ, отвѣте, какво правителство-
то на Царица-та проводи въ Ст-Петербургъ
Г. Хамилтона Сеймуръ да поинче отъ Русско-
то правителство обясненія за това нѣщо. Ме-
жду друго, благородный-атъ лордъ рече:

“Азъ мога да обявя че храня едно мнѣ-
ніе съ благородный-атъ мой другъ за след-
ствія-та, кои-то могатъ да быдять за Турція,
Европа и частно за Англія, ако ся случи нѣ-
кое измѣненіе владѣтелно въ тая частъ на
Турска-та Имперія. Чрезъ тойзи вопросъ, ми
е пріятно да удовлетвори сега общо-то мнѣ-
ніе и да дамъ на благородный-атъ ми другъ
всички-те извѣстія, кои-то съмъ получилъ до
сега.”

“Чрезъ писма отъ 17 юлія узнахъ отъ
лорда Стр. Редклиффъ, че русскій-атъ консулъ
въ Молдавія сообщилъ на Господарь-атъ да спре
сношенія-та си съ Оттоманско-то правител-
ство, и обикновенна-та данъ за въ Цареградъ
да ся даде въ распоряженіе на русско-то пра-
вителство. Консулъ-атъ прибавилъ, че прави-
телство-то му нема намѣреніе да отмѣнява
внутренни-те учреждения въ Молдавія или да
измѣни существующій-атъ наредъ, но до колко
время държи военно-то приземаніе на тая об-
ласть, той трѣба да спре временно дѣйстви-
та на власть-та. Азъ треба да прибавя, че
Турско-то правителство чикаше да получи су-
що-то сообщеніе отъ Влашкій-атъ Господарь;
но тая сутрина получилъ писмо отъ нашій-атъ
консулъ въ Букурещъ, отъ 22, въ кое-то той
ми пише че до суцѣ-та минута на отхождѣ-
ніе на поща-та, не было нищо сообщено на
Влашкій-атъ Господарь. Вирочемъ Пор-та-та
ся надѣваше да стане едно подобно сообще-
ніе до Влашкій-атъ Господарь, и нейно-то на-
мѣреніе бѣ да повелѣй завчасъ на Господары-
те да оставятъ служба-та си и да ся отте-
глятъ. Лордъ Стратфордъ прибавя, че ако си
случи едно таково нѣщо, неше да е прилично
на англійски-те консулы въ Княжества-та да
останатъ тамъ и азъ прибързахъ да го извѣ-
стя, че правителство-то на Нейно-то Величе-
ство одобрява това мнѣніе лорда Редклиффа.
Всичко-то, кое-то мога още да ви кажа, е, че
азъ дѣдохъ наставленія на Г. Хамилтона Сей-
муръ да поинче отъ русско-то правителство о-
бясненія, кои-то имаме право да търсимъ за
тоя предметъ, и, както рѣкохъ по горе, азъ
раздѣлямъ совершенно мнѣнія-та на мой-атъ
благородный другъ.”

А н д о н ъ, 9 Августа (и). — Въ
засѣданіе-то въ Камерата на лорды-те вчера
вечеръ, 8 Августа, Маркизъ Кларикардъ
поиска пакъ обясненія отъ министра ино-
странныхъ дѣлъ за “Восточный-атъ вопросъ.”
Благородный-атъ лордъ изяви надежда че
въ тая минута соединенный-атъ флотъ е
предъ Цареградъ. Споредъ негово-то мнѣніе,
никакво предложеніе, отъ коя держава да е,
не ще быде удовлетворительно, ако Руссы-те не
испразнятъ завчасъ Дунавски-те Княжествъ.
Графъ Кларендонъ, министръ иностран-
ныхъ дѣлъ, отвѣте, че не му е возможно да
вѣдѣе сега въ обясненіе, кое-то ще да е не-
умѣстно.

“Всичко-то що мога да ви обявя сега,
отвѣте той, е, че Французско-то и Англій-
ско-то правителство никогі не могатъ си со-
гласи на потѣкляваніе за “Восточный во-
просъ,” ако това потѣкляваніе нема основа-
ніе поддержаніе-то на Турска-та независи-
мость, и испразняваніе-то отъ Руссы-те Кня-
жества-та.”

— Н. В. Княгиня Ольга, дщеря на Импера-
тора Николая, и наслѣдный принцъ Вир-
тмбергскій стигнали на 3 Августа (и) отъ
Остенде въ Лондонъ. Каквато, че В. Княгиня
Марія ще доиде отъ Торкей въ суцїй-атъ
градъ да ся види съ сестра си. Споредъ това,
Г. Брунновъ, русскій посланикъ въ Лондонъ,

ще даде въ тѣхна честь единъ блистателенъ
балъ.

ЕЛВЕЦІЯ. — Двѣ-те камеры на общо-
то собраніе, наименована президентъ въ Ел-
веція за 1854 година Г. Фрайхроза, а вице-
президентъ Г. Охзенбайна.

С О В Ѣ Т Ы

з а

непраздни жены

и

Правила какъ да постъпватъ съ но-
ворожденны-те младенцы, взети отъ сочи-
ненія-та на славнаго Тисота, Николая Фур-
кроа и Салмада, сообразни съ система-та на
воспитаніе-то дѣтско, кой-то е предложена
отъ Г. Бюффона въ Естественна-та Исторія.

Преведе отъ французски на руски К. Г.
а отъ руски на Български З. Н.

(Продолженіе.)

Всевѣдущій Богъ е назначилъ на чело-
вѣка за всичко въ семейный-атъ му животъ,
обаче той всичко е напусналъ и работи само
и само за тѣлесны-те си сладости. Погледне-
те добре въ животны-те, и ви ще ся увѣри-
те, че тѣ въ пълно совершенство исполня-
ватъ божественны-те и природны-те законы,
безъ да погрѣшатъ на едно просияно зърно въ
нѣщо. А още за по голѣмо увѣреніе въ исти-
на-та, погледайте добре преди 50, или 80, и-
ли 100 години догдъ ся повече благочестиво
живѣяли чловѣцы-те какви са дѣца раждали,
и по колко години са живѣяли; таква при-
мѣри ако немате на очи-те си, то погледнете
въ други-те на около ви славянски племена,
и тогава ви наедно съ мене ще потвърдите
истина-та, и може да бжде мнозина ще послѣ-
дуйте отъ давно оставены-те божественны и
природны за живота чловѣчески законы. И
съ този способъ колко-то е возможно ще ся
прекрати преждевременно-то умирање на тѣя
невинны дѣтица, кое-то имъ дохожда отъ ро-
дителска-та простота и незнаеніе-то.

Ако бы да пріемите тая книжка, азъ ще
ся постарая слѣдъ малко время да ви возра-
дувамъ и съ друга много полезна книга, въ
коя-то са описаны всички-те дѣтски болѣсти
и царь-атъ имъ, кои-то болѣсти всякой може
споредъ признацы-те имъ да ги цѣри и сами-
чакъ, ако бы да може да прочита книжка-та
свободно.

Да здравейте.

Навыкнаты-атъ животъ на непраздни-
те жены, има естествено вліяніе на плодъ-
атъ имъ, още отъ тая минута, въ коя-то тя
веке е усѣтила че е непраздна. Споредъ тая
причина дългаты й, и собствена-та полза
изскувать, да отбѣгнува отъ всичко, щото
може да повреди младенца и да прави само
това, щото може да бжде за него полезно.

П р а в и л о 1.

Непраздна-та жена трѣба всякога да е
при чистъ воздухъ (да промѣня въ одая-та си
воздуха сутрина и вечеръ), да ся варди какъ-
то отъ много студено, така и отъ много
топло, а най повече скоро-то преминуваніе
отъ тепло въ хладно, или отъ студено въ
тепло мѣсто, кое-то може да е пагубно за
нея. Одай що са съ собы желѣзны или кюм-
бета, или ся топятъ съ выглица, не са по-
лезны за непраздни-те жены; а ако бы да ся
принуди да живѣе въ таква одай, то непре-
мѣнно трѣба по нѣколко пѣти въ деня да имъ
промѣня воздуха, и всякога да ся намира на
работа, т. е. да не сѣди цѣль день на едно
мѣсто или да спи, но да мърда, като да не
може да я обладае воздухъ. Употребляваніе,
кюмюръ въ мангали-те, може да бжде много
вреденъ за нея, и заради това трѣба да от-
бѣгнува отъ таква нѣща.

Непраздни-те не трѣба да държатъ въ
кѣлци-те си много мирисливы цвѣта или ма-

сла, гюлья, наней, риганово масло и миски
кои-то докарватъ голѣмо умалываніе (бар-
макъ) въ чувствителны-те жили.

П р а в и л о 2.

По нѣкога може да й дойде удивително
апетитъ (ищахъ) за яденіе, на кого-то
пѣлнуваніе-то (ако прѣйде) е свързано съ
лѣма вреда за младенца; въ такъв случай
трѣба да яде твърде малко.

Нѣколко минути да не яде не е вредно
обаче ако бы совсѣмъ да не яде, или я-
твърде рѣдко, тогава трѣба да ся трудн
умѣри ястіе-то си; зашто-то плодъ-атъ въ
троба-та й може да пострадае, ако бы тя
остави по нѣкой причина нужно-то за себъ
си ястіе. Постеніе-то (безъ хлѣбъ) въ тѣ
случай е толкова смертно, колко-то и мно-
го прѣяденіе, или часто-то яденіе.

Въ първы-те мѣсяцы на непраздность-
си, трѣба да употребява ястіе отбрано, ко-
то лесно да може да ся смѣла въ водичи-
та й. Много е полезно да употребява тако-
во ястіе по малко, та по честичко. Соленъ
мѣсо, пастарма, суджуцы, солена сланина
крехтина, ястія съ много лукъ и други трѣ-
ви и корены, пиперъ, ени-бахаръ, киміонъ,
пача и баницы съ мѣсо, зелены плодове (с-
мнѣшъ и бустаны) совсѣмъ да не яде догдъ
да роди.

Много-то пїеніе вода, лимонада (или др-
ги сладки напитки, и кисолы шербиты, м-
гатъ да принесатъ вредъ както на майка-то
така и на младенецъ-атъ.

Ако непраздна-та жена има голѣмъ апа-
титъ (ищахъ) за яденіе, то е вредно, да
ся даде да прѣйде толкова, колко-то тя ис-
тѣ. Като замине два мѣсяца (отъ зачатіе-то
дѣте-то) пресны яйца, бульонъ (чорба-та
пиле или овчи крака) или отъ кокошка, печѣ-
но (кибапъ или кавурма) отъ рѣка рыба, отна-
ли или сварены плодове могатъ да бждатъ
най добро ястіе за нея. Ако пїе малко ви-
на (15 или 20 драма), и то може да я ползуе
ако бы да го пїе или ако я не вреди; обаче
ко пїе много може и да я умори. Послѣ трѣ-
мѣсяца, тя може да употребява таково ястіе
какво-то е яла догдъ да познае че е непразд-
на. Прѣсно мляко могатъ да употребява
само те, въ кои-то мляко-то ся лесно смѣла
Зарзаватъ отъ градины-те е твърде полезенъ
за селски-те жены, общо и за тѣя, кои-
отъ природа-та ся получили яко тѣлосны
женіе.

Напоследокъ, ако бы жена-та да е за-
чала въ това время, кога-та отъ лице-то й
познавало здравіе то й, ако бы въ первый-
мѣсяцъ на зачатіе-то си да не усѣти никакви
болесты въ себе си, то това показува, че прѣ-
вычно-то й живѣяніе е равно съ якостъ-та
тѣло-то й, и тя безъ страхъ може да живѣе
така, какво-то е живѣяла и перво.

Ракія-та, рома, локмаруху, и силны
вина ся вредны за непраздни-те, а особено
ако ги пїятъ по много. (Слѣдува.)

Ц Ѣ Н О Р А С Н И С Ъ

и а

жита-та въ Цареградъ.

призъ тая недѣля.

жито кураво Азовско, кило-то гр.	24 — 25
" Бессарабско	22 — 24
" Румелійско	22 — 22
жито мягко Ибраилско	18 — 20
" Румелійско	22 — 24
кукурузъ Румелійскій	14 1/2 — 15
" Бессарабскій	15 1/2 — 16
" Ибраилскій	14 1/2 — 15
" Галацкій	15 1/2 — 16

ТИПОГРАФІЯ Ц. ВѢСТНИКА.